

Hladna zvijezda

Stipo Šošić – Dušobrižnik, Göteborg, 2. prosinca 1998

Čovjeka, koji je iz raznoraznih razloga napustio svoju domovinu i u drugoj se zemlji nastanio, nazivaju stranac, gostujući radnik, useljenik, doseljenik, emigrant.... itd. U drugoj, tuđoj zemlji često hladnoj i prema njemu negostoljubivoj pokoji put i neprijateljskoj - on iznajmljuje svoje ruke, svoju pamet drugima. A najamnik je uvijek najamnik nikad gospodar. Svjestan toga, iznajmljuje sebe u nadi da će ta najamnina brzo proći. Čini to požrtvovno, nesebično, pošteno, sve uvijek nadajući se riješiti svoje probleme.

Sve je to naslijedio od svojih djedova i pradjedova koji okrvavljeni idući kroz trnje ne dočekaše svoju sjajnu zvijezdu. No tokom godina (a godine lete, strašno velikom brzinom da toga nije ni svijestan) Čovjek kao da je počeo iznajmljivati i svoju dušu, svega sebe. Htio on to ili ne, utjecaji sa strane su neumoljivi i polako ali sigurno mijenjaju ljude. Taj stranac, gostujući radnik, useljenik, doseljenik, emigrant..... ostavio je jednog dana svoju sjajnu zvijezdu u strašnoj želji da joj se ponovno vrati. I gle čuda! Sjaj svoje zvijezde sad on i ne vidi - ili je za njega izgubila svoj sjaj, ili je u stvari postala hladna.

To je čista poraženost.

Potrebno je samo! skupiti dovoljno hrabrosti da bi se poraženi našli opet na početku. Potrebno je samo! stati pred ogledalo svoje duše i vidjeti sjaj te sjanje te divne te lijepe zvijezde.